

РЕШЕНИЕ

№ 1433

гр. София, 05.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 02.02.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

**ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Виржиния Петрова**

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **10160** по описа за **2023** година докладвано от съдия Маруся Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по чл.208 – чл.228 АПК вр. чл.63в ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на СДВР, представлявано от главен юрисконсулт П., срещу решение № 4277/23.09.2023 г., анд № 16363/2022 г. на СРС, НО, 20-ти състав, с което е отменен ЕФ серия К № 5443880/18.11.2021 г. за налагане на глоба на Ц. С. Д., в размер на 400 лева за нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДВП, установено с автоматизирано техническо средство.

Касаторът оспорва решението като неправилно, незаконосъобразно, постановено в противоречие на материалноправните и процесуалните разпоредби. Счита, че не е доказано да е извършил вмененото му нарушение. Искането до съда е за отмяна на решението на СРС и потвърждаване на НП. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание, касаторът, не се явява и не се представлява.

Ответникът, редовно призован, не изпраща представител.

Прокурорът от СГП даде заключение, че подадената касационна жалба е неоснователна и недоказана.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, X. касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е депозирана в Софийски районен съд от надлежна страна в

законоустановения срок в изпълнение на разпоредбата на чл. 211, ал.1 от АПК, поради което същата е процесуално допустима.

Според задължителните за тази инстанция съгласно чл.220 АПК вр. чл.63в ЗАНН приема изцяло фактически установявания на първоинстанционния съд, а именно, че на 18.11.2021 г., в 13:17 часа, Ц. С. Д. е управлявала МПС – „Лексус РХ 450 Х“, ДК [рег.номер на МПС] , в [населено място], по [улица] посока на движение от „Околовръстен път“ към [улица]е било въведено ограничение на скоростта 50 км/1 за населено място. Скоростта на движение на автомобила била установена със система за видео заснемане АТСС „ТFR1 – М“, № 619 като същата била 87км/ч, т.е с 37 км/ч в повече от допустимата от 50 км/ч.

Към момента на извършване на нарушението лек автомобил „Лексус РХ 450 Х“, ДК [рег.номер на МПС] е бил собственост на Ц. Д.. На последната е издаден процесния Електронен фиш серия № К 5443880.

От правна страна, Софийският районен съд е приел, че описаното в ЕФ административно нарушение наистина е извършено, но са извършени съществени процесуални нарушения, което е довело до накърняване на правото на защита на Ц. Д., поради което е отменил ЕФ.

Съгласно чл.218, ал.1 АПК вр. чл.63в ЗАНН предмет на касационна проверка са само посочените в жалбата пороци на решението по чл.63, ал.1, изр.1 ЗАНН на първоинстанционния съд. Съдът в случая не констатира извършени нарушения, касаещи валидността и допустимостта на оспорваното решение, за които следи служебно.

Настоящата инстанция не може да се съгласи с изводите на СРС.

Районният съд е изследвал относимите за спора фактически обстоятелства.

По силата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, в отсъствието на контролен орган и на нарушител, се издава електронен фиш за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Правилно СРС е установил, че процесният ЕФ съдържа изрично уточняване, че е издаден от Столична дирекция на вътрешните работи - териториална структура на МВР. Законодателят цели да санкционира нарушителите на правилата за движение по пътищата, като в отсъствие на контролен орган се ползва установеното и заснетото с техническо средство, което е стационарно в разглеждания случай. В тази посока са и мотивите на Тълкувателно решение на ВАС № 1/26.02.2014 г. по т.д. № 1/2013 г., съгласно което електронният фиш е своеобразен властнически акт с установителни и санкционни функции. Той се приравнява едновременно към АУАН и НП, само по отношение на правното му действие (съгласно чл.189, ал.11 ЗДвП), но не и по форма, съдържание, реквизити и процедура по издаване. От това следва, че изискванията за форма, съдържание, реквизити и ред за издаване на АУАН и НП, сравнително подробно регламентирани в ЗАНН, са неприложими по отношение на електронния фиш. Относно формата на електронния фиш следва да се приемат за задължителни само посочените в чл.189, ал.4, изр.2 ЗДвП реквизити, поради което в ЕФ не се изписва името на издателя му и негов подпис, а само териториалната структура на МВР, на чиято територия е извършено нарушението. Електронният фиш се издава след протичане на съкратено производство, което с оглед ускорената процедура няма състезателен характер, като изразът "в отсъствие на контролен орган и на нарушител" по чл.189, ал.4, изр.2 ЗДвП се отнася до издаването на електронния фиш. Обратно на твърдението в решението на СРС е, че въпреки че в съдържанието

на ЕФ липсва информация дали същият може да се обжалва, пред кой орган и в какъв срок, на основание чл.59, ал.2 ЗАНН във вр.с чл.189, ал.8 ЗДвП съдебното производство пред СРС е образувано законосъобразно, а правото на защита на административнонаказаното лице не е ограничено. В този смисъл не са налице допуснати съществени процесуални нарушения поради неспазване на изискуемата от законодателя форма – разпоредбата на чл.189, ал.4 ЗДвП е специална и дерогира приложението на чл.42 и чл.57 ЗАНН, поради което издаването на ЕФ въз основа на приложения по преписката снимков и писмен материал (чл.189, ал.15 ЗДвП) е законосъобразно и съответстващо на действително осъществилата се фактическа обстановка.

Приложени са и доказателства относно, годността на техническото средство. Системата за видеоконтрол е вписана под № 4835 в регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване, като е одобрена и вписана в списъка на 24.02.2010 г. със срок на валидност на одобрението до 24.02.2020 г., както и други доказателства. Правилно е определено лицето, което е сочено за нарушител, а именно собственика на автомобила. Съгласно чл. 187а, ал. 4, че вписаният собственик, съответно ползвател, се освобождава от административнонаказателна отговорност по ал. 1 и 2 във връзка с административни нарушения по чл. 179, ал. 3 - 3б, ако в срок от 7 дни от връчването на акта за установяване на административно нарушение или електронния фиш представи декларация, в която посочи данни за лицето, което е извършило нарушението, и копие от свидетелството му за управление на моторно превозно средство. От доказателствата по делото се установява, че от страна на Ц. Д. не е представена писмена декларация, в която да е посочено, че друго лице е извършило нарушението.

Съгласно разпоредбата на чл. 182, ал. 1, т. 4 ЗДвП при превишаване на максимално разрешената скорост извън населено място от 31 до 40 км/ч. се налага наказание глоба в размер на 400 лв. Така наложената глоба в размер на 400 лв. е правилно определена, тъй като автомобилът се е движил със скорост от 87 км/ч.,при ограничение от 50 км/ч, т.е. с 37 км/ч. над допустимата скорост.

При този изход на спора и като взе предвид направеното от процесуалния представител на ответника по касация искане за присъждане на разноски, на същата се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 80 лв., определен съгласно чл. 78, ал. 8 от ГПК във връзка с чл. 143, ал. 4 и чл. 144 от АПК във вр. с чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Във връзка с гореизложените съображения, настоящата инстанция намира, че СРС неправилно е отменил наказателното постановление. Спорът е изяснен от фактическа и правна страна и на основание чл. 222, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63в ЗАНН, подлежи на решаване по същество. Обжалваното решение следва да бъде отменено, като неправилно и незаконосъобразно и вместо него да се постанови решение, с което да се потвърди процесното наказателно постановление.

Водим от горното, Административен съд София – град, Х.—ти касационен състав
Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение № 4277/23.09.2023 г., анд. № 16363/2022 г. на СРС, НО,
20-ти състав.

ПОТВЪРЖДАВА ЕФ серия К № 5443880/18.11.2021 г. за налагане на глоба на Ц. С. Д., в размер на 200 лева за нарушение по чл. 21, ал. 2 от ЗДвП, установено с автоматизирано техническо средство.

ОСЪЖДА Ц. С. Д. да заплати на СДВР сумата от 80 (осемдесет) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: